

Network of Social Development Based on the Force of the Religion of PHRA Tep Sittajarn. (Noi Yannawuttho)

Jesadakorn Ransri¹

Received	Reviewed	Revised	Accepted
25/02/2022	28/02/2022	28/02/2022	01/03/2022

Abstract

The present study was objected to survey the network for social development based on the power of faith of PHRA Tep Sittajarn (Noi Yannawuttho). The study was conducted by the use of interviewing and focus group discussion among six population groups: 1) the 4 current abbots of the temples that PHRA Tep Sittajarn used to stay 2) the 4 current leaders of the communities that PHRA Tep Sittajarn used to stay 3) the 4 people from Baan Nongbua, Wangsaeng subdistrict, Kaedam district, Mahasarakham Province 4) the 4 people from Wat Daowadung-Kaedam municipality community, Kaedam subdistrict, Kaedam district, Mahasarakham Province 5) the 4 people from Wat Patchimmas community, Talard subdistrict, Muang district, Mahasarakham Province and 6) the 4 people from Wat Mahachai community, Talard subdistrict, Muang district, Mahasarakham Province. These were totaling 24 people. The data analysis is done by using Content analysis and presented in descriptive.

The research results are as follows: 1) the PHRA Tep Sittajarn network groups comprise the group of clergies, civil servants, private organizations and people who respect the faith in PHRA Tep Sittajarn 2) the roles of each group of networks have different functions according to their own context 3) the methods for creating networks of PHRA Tep Sittajarn is establishing a network for social development using a form of request for clergy in both of superiors and subordinates cooperation as well as the related departments both public and private sectors without any coercion at all 4) in the coordination of the PHRA Tep Sittajarn network, what opportunities do you use to participate in government activities, state ceremony and the kin's invitation to meet a group of persons with various functions who will be able to support and facilitate the

¹ Rajabhat Mahasarakham University, E-mail- aj.jesadakorn@gmail.com

organization of public benefit activities in the name of the PHRA Tep Sittajarn? 5) in supervising the network of the PHRA Tep Sittajarn, it is a mutual care style with both informal (private groups and kin) and formal patterns (Subordinate priests is considered as officers and government officials) 6) the objective of the integration of the PHRA Tep Sittajarn network groups is in order to jointly inherit Buddhism as a Buddhist with the PHRA Tep Sittajarn network groups as the center of kin in Maha Sarakham Province and 7) the trust of the network towards Phra Thep Siddhartha is the result of his good behavior and the belief in his contributing on public society for Maha Sarakham Province.

Keywords: Network / Social Development / PHRA Tep Sittajarn (Noi Yannawuttho) / Role Management / Fundamental Faith

เครือข่ายในการพัฒนาสังคมบนพื้นฐานพลังศรัทธาของพระเทพสิทธิธำมรงค์ (น้อย ญาณวฑฺฒโธ)

เจษฎากรณ์ รันศรี²

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง เครือข่ายในการพัฒนาสังคมบนพื้นฐานพลังศรัทธาของพระเทพสิทธิธำมรงค์ (น้อย ญาณวฑฺฒโธ) มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาเครือข่ายในการพัฒนาสังคมบนพื้นฐานพลังศรัทธาของพระเทพสิทธิธำมรงค์ ทำการศึกษาจากการใช้แบบสัมภาษณ์ และจัดสนทนากลุ่มแบบ Focus Group Discussion จากกลุ่มประชากรที่กำหนด คือ เจ้าอาวาสวัดรูปปัจจุบันที่พระเทพสิทธิธำมรงค์จำพรรษา จำนวน 4 รูป ผู้นำชุมชนคนปัจจุบันที่พระเทพสิทธิธำมรงค์เคยจำพรรษา จำนวน 4 คน ประชาชนบ้านหนองบัวตำบลวังแสง อำเภอแกลง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 4 คน ประชาชนในชุมชนเทศบาลวัดดาวดึงษ์แกลง ตำบลแกลง อำเภอแกลง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 4 คน ประชาชนในชุมชนวัดปัจฉิมทัศน์ ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 4 คน และประชาชนในชุมชนวัดมหาชัย ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 4 คน รวมทั้งสิ้น 24 คน ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) นำเสนอในรูปแบบการพรรณนาข้อมูลที่ได้จากการศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า 1) กลุ่มเครือข่ายของพระเทพสิทธิธำมรงค์ มีกลุ่มเครือข่ายดังนี้ กลุ่มพระสงฆ์ กลุ่มข้าราชการ กลุ่มนักการเมือง กลุ่มองค์กรเอกชน และกลุ่มของประชาชน เป็นกลุ่มบุคคลและหน่วยงานที่เคารพศรัทธาในตัวพระเทพสิทธิธำมรงค์ 2) บทบาทของเครือข่ายกลุ่มต่างๆ มีหน้าที่แตกต่างกันออกไปตามบริบทของตัวเอง 3.) วิธีการสร้างเครือข่ายของพระเทพสิทธิธำมรงค์ มีการสร้างเครือข่ายในการพัฒนาสังคม โดยใช้รูปแบบการขอความร่วมมือจากคณะสงฆ์ทั้งผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน โดยไม่ได้เป็นการบีบบังคับใดๆ 4) การประสานความร่วมมือของเครือข่ายพระเทพสิทธิธำมรงค์ ท่านจะใช้โอกาสในการเดินทางไปยังงานของส่วนราชการ งานรัฐพิธี และกิจกรรมของญาติโยม เพื่อพบปะกลุ่มบุคคลที่มีหน้าที่ต่างๆ สามารถช่วยเหลืออำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ในนามของพระเทพสิทธิธำมรงค์ได้ 5) การกำกับดูแลเครือข่ายของพระเทพสิทธิธำมรงค์ เป็นรูปแบบการดูแลซึ่งกันและกัน โดยเป็นทั้ง แบบไม่เป็นทางการ คือ ส่วนที่เป็นกลุ่มเอกชน และญาติโยม และแบบที่เป็นทางการ คือ พระสงฆ์ที่เป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งถือว่าเป็นเจ้าพนักงาน และที่เป็นส่วนราชการการ 6) วัตถุประสงค์ในการรวมตัวของเครือข่ายของพระเทพสิทธิธำมรงค์

² มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, E-mail- ajjedsadakorn@gmail.com

เพื่อเป็นการการมาร่วมกันสืบทอดพระพุทธศาสนาในฐานะที่เป็นพุทธศาสนิกชนโดยมีพระเทพสิทธิศาสตร์เป็นศูนย์รวมใจของญาติโยมในจังหวัดมหาสารคาม (7.) ความไว้วางใจของเครือข่ายที่มีต่อพระเทพสิทธิศาสตร์ เกิดจากจริยวัตรที่งดงาม ความเชื่อมั่นในการทำประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวมของจังหวัดมหาสารคาม

คำสำคัญ : เครือข่าย / การพัฒนาสังคม / พระเทพสิทธิศาสตร์ (น้อย ญาณวสุโท) / บทบาทการบริหาร / พื้นฐานพลังศรัทธา

บทนำ

การพัฒนาสังคมให้มีความเจริญอย่างยั่งยืนนั้นจำเป็นต้องมีการพัฒนาทั้งทางด้านวัตถุและด้านจิตใจของคนที่อยู่ในสังคมนั้นๆ ให้มีคุณธรรมจริยธรรม มีจิตสำนึกสาธารณะ รักสังคมที่อยู่อาศัย ซึ่งความสำเร็จของการพัฒนาจะขึ้นอยู่กับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชนบทแผนงานหรือโครงการพัฒนาที่ดีจะต้องช่วยให้เกิดประโยชน์สุขและความพร้อมในสิ่งจำเป็นพื้นฐานโดยการพัฒนาควรจะมีมุ่งเน้นให้ชาวชนบทสามารถคิดเป็น ทำเป็นและพร้อมที่กระทำสิ่งต่างๆ เพื่อการ แก้ไขปัญหาด้วยตัวของเขาเอง ซึ่งกล่าวโดยสรุปคือการให้ความสำคัญในเรื่องการพึ่งตนเอง ของชาวชนบท (Lapthananon, P., 2006) การพัฒนาชนบทของหน่วยงานหรือองค์กรต่างๆ ที่ได้ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันพระธรรมปิฎก (Phra Dhammapitaka, 1996 : 23) ได้เสนอแนวทางให้หน่วยงานหรือองค์กรนั้นๆ ได้ผนวกเข้ากับแนวทางการพัฒนาแบบพุทธซึ่งเน้นการพัฒนาคนเป็นหลัก โดยคนเป็นเบื้องต้นของการพัฒนาสิ่งต่างๆ ให้เกิดคุณูปการทั้งในปัจจุบันและอนาคต นอกจากนี้ท่านพระธรรมปิฎก (Phra Dhammapitaka, 1997 : 25) ได้กล่าวถึงผลของการพัฒนาที่ปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาว่า ชีวิตจะดีงามมีความสุข ประเทศชาติเจริญรุ่งเรืองมั่นคงและสังคมจะร่มเย็นเป็นสุขได้ ก็ด้วยปัจจัยสำคัญที่สุดคือการพัฒนาคนให้เป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพโดยเน้นให้มนุษย์ปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาได้แก่ไตรสิกขา คือ ศีล สมาธิ ปัญญา และบุญกิริยาวัตถุ คือ ทาน ศีล ภavana เมื่อมนุษย์ปฏิบัติตามหลักธรรมนี้ได้ ก็จะบรรลุจุดหมาย คือทำให้เกิดประโยชน์ต่อตนและสังคม

ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาชนบทที่ควรจะมียึดถือดำเนินการ คือความพยายามส่งเสริมให้ชาวชนบทได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาโดยการกระตุ้นสร้างสิ่งจูงใจ และดึงเอาศักยภาพที่มีอยู่ในตัวชาวชนบทและทรัพยากรที่มีในชุมชนนั้นเองให้มากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้ก็กล่าวได้ว่า เป็นเพราะกิจกรรมการพัฒนาเหล่านั้นดำเนินไปโดยขาดความเข้าใจในหลักการพัฒนาชนบท ทั้งในส่วนของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นำชุมชนและตัวประชาชนเอง โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐส่วนมากจะไม่ทราบถึงปัญหาและความต้องการอันจำเป็นของชาวบ้านที่แท้จริง และบางรายอาจจะไม่ได้รับความเชื่อถือจากประชาชนเป็นผลให้ไม่ได้รับความร่วมมือจากประชาชนเท่าที่ควร ด้วยเหตุนี้หลายๆ ฝ่ายจึงเริ่มให้ความสนใจในตัวผู้นำการพัฒนา ว่า

บทบาทที่ผ่านมาเป็นอย่างไรควรจะปรับปรุงแก้ไขอย่างไร แต่เมื่อลองพิจารณาถึงบทบาทการพัฒนาของผู้นำที่เป็นทางการคือ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และครูจะพบปัญหาต่าง ๆ มากมายโดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับความเข้าใจในการพัฒนา หรือจิตสำนึกทางการพัฒนาและวิธีการดำเนินงานพัฒนายังบกพร่องอยู่มาก ความสนใจจึงมุ่งมาสู่ผู้นำที่ไม่เป็นทางการซึ่งเมื่อพิจารณาจากเหตุผลหลายประการแล้วพบว่าพระสงฆ์เป็นผู้นำที่ไม่เป็นทางการที่พร้อมต่อการพัฒนามากกว่าบุคคลอื่นๆ เหตุผลหนึ่งที่พระสงฆ์คือกลุ่มบุคคลที่เหมาะสม คือ เป็นกลุ่มบุคคลที่มีความผูกพันกับกลไกของรัฐน้อยที่สุด ประกอบกับเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับชาวชนบท และชาวชนบทให้ความศรัทธาเลื่อมใสต่อพระสงฆ์มาก จึงยอมรับและเชื่อฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และการให้คำปรึกษาต่างๆ จากพระสงฆ์เสมอมา พระสงฆ์จึงน่าจะมีศักยภาพที่จะเป็นผู้นำในการพัฒนาชนบทที่ดีที่สุด เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชาวชนบท (Onhadpor, P., 2008 : 18-19)

พระเทพสิทธิอาจารย์ (น้อย ญาณวุฑฺโฒ) เจ้าอาวาสวัดมหาชัย พระอารามหลวง เจ้าคณะจังหวัดมหาสารคาม ตำบลตลาด อำเภอมือเมือง จังหวัดมหาสารคาม เป็นพระสงฆ์ผู้ปฏิบัติปฏิบัติชอบตามหลักพระธรรมวินัยและกฏมหาเถรสมาคม และการปกครองคณะสงฆ์ เป็นผู้มีความจริงจังวิริยะอุตสาหะ มีความเป็นผู้นำทางศาสนาที่เข้มแข็งและมีชีวิตประวัติและผลงานที่ปรากฏแก่สังคมในเชิงของการปกครอง การศึกษา ตลอดจนการเผยแผ่พระพุทธศาสนา เช่น ผลงานด้านการปกครองคณะสงฆ์ จังหวัดมหาสารคาม ผลงานด้านส่งเสริมด้านศาสนาและการศึกษา ผลงานด้านการปฏิสังขรณ์และพัฒนาวัด ผลงานพระนักพัฒนาและเกียรติคุณผลงานส่งเสริมวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่นและผลงานด้านวรรณกรรมงานเขียนทางพระพุทธศาสนา เป็นต้น นอกจากพระเทพสิทธิอาจารย์จะเป็นพระนักพัฒนาท่านยังเป็นนักการศึกษาด้วย ปัจจุบันท่านยังพัฒนาก่อสร้างวิทยาลัยสงฆ์ประจำจังหวัดเพื่อเป็นการส่งเสริมการศึกษาวงศ์การคณะสงฆ์ให้มีวิชาการเท่าเทียมกับฆราวาส ในส่วนของ อุปนิสัยท่านยังมีความอ่อนน้อมต่อพระสงฆ์ที่อายุพรรษาแก่กว่าโดยไม่ยึดถือว่าจะมีตำแหน่งที่สูงกว่า และมีความเมตตาต่อศิษย์ทั้งพระสงฆ์ สามเณร อุบาสก อุบาสิกา จนเป็นที่ยอมรับและศรัทธาของพุทธบริษัททั้งในจังหวัดมหาสารคามและต่างจังหวัด นอกจากนี้เนื่องจากภารกิจในทางพระพุทธศาสนาแล้วพระเทพสิทธิอาจารย์ยังให้ความสำคัญต่อสังคม เช่น กิจกรรมทางการศึกษา กิจกรรมประเพณีท้องถิ่น กิจกรรมในทางราชการ จึงถือได้ว่าพระเทพสิทธิอาจารย์ (น้อย ญาณวุฑฺโฒ) เป็นพระสงฆ์ควรได้รับการเคารพจากพุทธบริษัททั้งหลาย

ดังนั้นผู้วิจัย จึงมุ่งที่จะศึกษาการบริหารการพัฒนาสังคมของพระเทพสิทธิอาจารย์ (น้อย ญาณวุฑฺโฒ) ในจังหวัดมหาสารคามบนพื้นฐานพลังศรัทธา เพื่อนำไปเป็นแบบอย่างในการดำรงตนและการพัฒนาสังคมของพระสงฆ์ และเพื่อเป็นการเชิดชูเกียรติคุณของพระสงฆ์ผู้มีคุณูปการต่อชาติ ศาสนา เป็นแนวทางในการปฏิบัติของพระสงฆ์ที่จะเจริญรอยตามท่านต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา/วิจัย

เพื่อศึกษาเครือข่ายในการพัฒนาสังคมบนพื้นฐานพลังศรัทธาของพระเทพสิทธิอาจารย์ (น้อย ญาณวุฑโฒ) ญาณวุฑโฒ)

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ เจ้าอาวาสวัดรูปปัจจุบันที่พระเทพสิทธิอาจารย์ (น้อย ญาณวุฑโฒ) เคยจำพรรษา จำนวน 4 รูป ผู้นำชุมชนคนปัจจุบันที่พระเทพสิทธิอาจารย์ (น้อย ญาณวุฑโฒ) เคยจำพรรษา จำนวน 4 คน รวมจำนวน 8 คน และจัดสนทนากลุ่มแบบ Focus Group Discussion ประกอบด้วย บ้านหนองบัวตำบลวังแสง อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 4 คน ชุมชนเทศบาลวัดดาวดึงษ์แกดำ ตำบลแกดำ อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 4 คน ชุมชนวัดปัจฉิมทัศน์ ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 4 คน ชุมชนวัดมหาชัย ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 4 คน รวมจำนวน 16 คน รวมประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ทั้งสิ้น 24 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การจัดสนทนากลุ่มแบบ Focus Group Discussion ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อสรุปแนวคิดเครือข่ายในการพัฒนาสังคมบนพื้นฐานพลังศรัทธาของพระเทพสิทธิอาจารย์ (น้อย ญาณวุฑโฒ) นำเสนอในรูปแบบการพรรณนาข้อมูลที่ได้จากการศึกษา คือ การบริหารการพัฒนาสังคมของพระเทพสิทธิอาจารย์ (น้อย ญาณวุฑโฒ) ในจังหวัดมหาสารคามบนพื้นฐานพลังศรัทธา มีกระบวนการบริหารการพัฒนาสังคมในจังหวัดมหาสารคามอย่างไร

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิดวิธีการศึกษา/วิจัย

การศึกษา เครือข่ายในการพัฒนาสังคมบนพื้นฐานพลังศรัทธาของพระเทพสิทธิอาจารย์ (น้อย ญาณวุฑโฒ) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารการพัฒนาสังคมของพระเทพสิทธิอาจารย์ (น้อย ญาณวุฑโฒ) ในจังหวัดมหาสารคามบนพื้นฐานพลังศรัทธา ผู้ศึกษาได้นำเสนอเป็นความหมาย ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเรียงตามลำดับ ดังนี้ แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทของพระสงฆ์

1. แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาสังคม
2. แนวคิดเกี่ยวกับพระสงฆ์
3. แนวคิดการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสงฆ์
4. แนวคิดเกี่ยวกับเครือข่าย
5. แนวคิดธรรมะกับการพัฒนาสังคม

โดยใช้กรอบแนวคิดวิธีการศึกษาได้มาจากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้ในการศึกษา เครื่องข่ายในการพัฒนาสังคมบนพื้นฐานพลังศรัทธาของพระเทพสิทธิอาจารย์ (น้อย ญาณวุฑฺโฒ) ได้แก่ กลุ่มเครือข่ายของพระเทพสิทธิอาจารย์ (น้อย ญาณวุฑฺโฒ) บทบาทของเครือข่ายของพระเทพสิทธิอาจารย์ (น้อย ญาณวุฑฺโฒ) วิธีการสร้างเครือข่ายของพระเทพสิทธิอาจารย์ (น้อย ญาณวุฑฺโฒ) โอกาสในการประสานความร่วมมือของเครือข่ายของพระเทพสิทธิอาจารย์ (น้อย ญาณวุฑฺโฒ) การกำกับดูแลเครือข่ายของพระเทพสิทธิอาจารย์ (น้อย ญาณวุฑฺโฒ) วัตถุประสงค์ในการรวมตัวของเครือข่ายของพระเทพสิทธิอาจารย์ (น้อย ญาณวุฑฺโฒ) และความไว้วางใจของเครือข่ายที่มีต่อพระเทพสิทธิอาจารย์ (น้อย ญาณวุฑฺโฒ)

วิธีดำเนินงานศึกษา/วิจัย

การศึกษาเรื่อง โดยมีขั้นตอนในการศึกษาดังนี้

1. การศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร (Documentary Study) เป็นการศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูลจากหนังสือ บทความ วิทยานิพนธ์ ตลอดจนเอกสารต่างๆ

2. การศึกษาภาคสนาม (Field Study) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

จัดสนทนากลุ่มแบบ Focus Group Discussion ประกอบด้วย เจ้าอาวาสวัดรูปปัจจุบันที่พระเทพสิทธิอาจารย์ (น้อย ญาณวุฑฺโฒ) เคยจำพรรษา จำนวน 4 รูป ผู้นำชุมชนคนปัจจุบันที่พระเทพสิทธิอาจารย์ (น้อย ญาณวุฑฺโฒ) เคยจำพรรษา จำนวน 4 คน รวมจำนวน 8 คน และจัดสนทนากลุ่มแบบ Focus Group Discussion ประกอบด้วย บ้านหนองบัวตำบลวังแสง อำเภอกแต้ จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 4 คน ชุมชนเทศบาลวัดดาวดึงษ์แกดำ ตำบลแกดำ อำเภอกแต้ จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 4 คน ชุมชนวัดปัจฉิมทัศน์ ตำบลตลาด อำเภอมือ จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 4 คน ชุมชนวัดมหาชัย ตำบลตลาด อำเภอมือ จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 4 คน รวมจำนวน 16 คน รวมประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ทั้งสิ้น 24 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสัมภาษณ์ที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เปิดโอกาสให้ผู้ตอบได้ใช้ความคิดเห็น คำแนะนำและข้อเสนอแนะได้อย่างเต็มที่ โดยการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีวิธีการดังนี้ศึกษาข้อมูลจากแนวคิดทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำข้อมูลในส่วนดังกล่าวมาสร้างเป็นแบบสอบถาม เครื่องข่ายในการพัฒนาสังคมบนพื้นฐานพลังศรัทธาของ พระเทพสิทธิอาจารย์ (น้อย ญาณวุฑฺโฒ)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลการสนทนากลุ่มแบบ Focus Group Discussion โดยใช้แบบบันทึกผู้เข้าร่วมประชุมและบันทึกรายละเอียดในการประชุม

การวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดสนทนากลุ่มแบบ Focus Group Discussion ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อศึกษาการบริหารการพัฒนาสังคมที่อยู่บนพื้นฐานพลังศรัทธาของพระเทพสิทธิอาจารย์ (น้อย ญาณวฑฺฒโธ) นำเสนอในรูปแบบการบรรยายข้อมูลที่ได้จากการศึกษา

ผลการศึกษา

เครือข่ายในการพัฒนาสังคมบนพื้นฐานพลังศรัทธาของพระเทพสิทธิอาจารย์ (น้อย ญาณวฑฺฒโธ) ผลการวิจัยได้ดังนี้

1. กลุ่มเครือข่ายของพระเทพสิทธิอาจารย์ (น้อย ญาณวฑฺฒโธ)

พระเทพสิทธิอาจารย์ มีเครือข่ายในการบริหารการพัฒนาสังคมประกอบด้วย กลุ่มต่างๆ ดังนี้ กลุ่มพระสงฆ์ มี 3 กลุ่ม กลุ่มแรกคือคณะสงฆ์ที่เป็นผู้บังคับบัญชา เช่น เจ้าคณะใหญ่หนตะวันออก เจ้าคณะภาค 9 รองเจ้าคณะภาค 9 กลุ่มที่สองคือพระสงฆ์เจ้าคณะผู้ปกครองใต้บังคับบัญชา เช่น รองเจ้าคณะจังหวัด เจ้าคณะอำเภอ เจ้าคณะตำบล เจ้าอาวาส ผู้ช่วยเจ้าอาวาส เลขาธุการ กลุ่มที่สองเป็นกลุ่มของศิษยานุศิษย์ที่ท่านบวชให้ในฐานะพระอุปัชฌาย์ และพระสงฆ์ที่เคารพศรัทธาในตัวพระเทพสิทธิอาจารย์ กลุ่มข้าราชการมี ตั้งแต่ข้าราชการระดับ หัวหน้าส่วนราชการตั้งแต่ผู้ว่าราชการจังหวัด ถึงระดับปฏิบัติการ แต่ที่มีโดยหน้าที่จะเป็นข้าราชการสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดมหาสารคามที่ใกล้ชิดในฐานะที่เป็นหน้าที่โดยตรงกลุ่มนักการเมืองมี 2 กลุ่ม กลุ่มแรกคือนักการเมืองระดับประเทศ เช่น รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ทั้งอดีตและปัจจุบันกลุ่มที่สองคือนักการเมืองระดับท้องถิ่น เช่น นายองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรีทั้งเมืองและตำบล นายองค์การบริหารส่วนตำบล และสมาชิกกลุ่มองค์กรเอกชน มี 2 กลุ่ม กลุ่มแรก คือ มูลนิธิ เช่น มูลนิธิร่วมกตัญญูพอเด็กดั่ง กลุ่มที่สอง คือ ห้างร้าน พ่อค้า แม่ค้า เจ้าของธุรกิจต่างๆ กลุ่มนิสิต นักศึกษา นักเรียน กลุ่มของประชาชนที่เป็นอุบาสกอุบาสิกาผู้ที่เลื่อมใสกลุ่มของศิษย์ที่เป็นฆราวาสที่ท่านส่งเสริมให้ได้รับการศึกษาที่ประสบผลสำเร็จในหน้าที่การงาน

2. บทบาทของเครือข่ายของพระเทพสิทธิอาจารย์ (น้อย ญาณวฑฺฒโธ)

เครือข่ายของพระเทพสิทธิอาจารย์ แต่ละกลุ่มนั้นมีบทบาทหน้าที่แตกต่างกันออกไปตามบริบทของตัวเอง เช่น พระสงฆ์ที่เป็นเจ้าคณะผู้ปกครองที่เป็นผู้บังคับบัญชาของพระเทพสิทธิอาจารย์ ก็จะมีหน้าที่ในการให้คำปรึกษาและสนับสนุนทั้งทุนทรัพย์ในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม พระสงฆ์ที่เป็นเจ้าคณะ

ผู้ปกครองที่เป็นผู้ได้บังคับบัญชา ก็ทำหน้าที่สนองงานให้การทำงานเพื่อประโยชน์ของสังคมโดยการมีส่วนร่วมในการคิด การวางแผน และร่วมมือดำเนินการต่างๆ กลุ่มที่เป็นข้าราชการทั้งฝ่ายปกครองฝ่ายนักการเมืองมีหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกในส่วนของเอกสาร งบประมาณ แรงงาน เครื่องมือ เครื่องจักร หรือติดต่อประสานงานกับหน่วยงานองค์กรต่างๆ เพื่อให้เกิดความถูกต้องและรวดเร็ว ในส่วนของเอกชนก็จะมีบทบาทในเรื่องการร่วมในด้านของทุนทรัพย์ที่มีใช้เป็นงบประมาณในการก่อสร้างต่าง ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของศาสนาในการก่อสร้างเสนาสนะ ในวัด หรือการก่อสร้างต่อสังคม เช่น โรงเรียน โรงพยาบาล สนามกีฬา เป็นต้น ส่วนประชาชนทั้งที่เป็นอุบาสก อุบาสิกา นี้ถือว่าเป็นกำลังสำคัญที่มีบทบาทในการพัฒนาสังคมอย่างยิ่ง เพราะกลุ่มเหล่านี้เป็นผู้ที่ใกล้ชิดพระเทพสิทธิอาจารย์เป็นเจ้าของสังคม ได้ร่วมมือ ร่วมแรงกายร่วมใจ สละทั้งทุนทรัพย์ ในการพัฒนาสังคม และอุปถัมภ์ค้ำชูทั้งท่านและพระพุทธรูปศาสนา กลุ่มของเยาวชน นักเรียน นิสิต นักศึกษา ถือว่าเป็นกลุ่มที่มีบทบาทที่จะช่วยเป็นแรงที่จะต้องเป็นสืบทอดเจตนารักษาสิ่งที่พระเทพสิทธิอาจารย์ได้สร้างไว้ต่อสังคม

3. วิธีการสร้างเครือข่ายของพระเทพสิทธิอาจารย์ (น้อย ญาณวฑฺฒโธ)

พระเทพสิทธิอาจารย์ท่านมีการสร้างเครือข่ายในการพัฒนาสังคมโดยรูปแบบที่มีการของการขอความร่วมมือจากคณะสงฆ์ทั้งผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาเองก็ตาม หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยไม่ได้เป็นการบีบบังคับใดๆ ในส่วนส่วนของข้าราชการท่านจะมีการสร้างเครือข่ายในลักษณะของการปลูกจิตสำนึกให้ข้าราชการมีความเสียสละต่อสังคม สิ่งสำคัญอีกอย่างก็คือท่านสร้างเครือข่ายโดยที่ท่านเองทำตัวเองให้เป็นแบบอย่างจนมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ต่อสายตาของสาธารณชนแล้ว ญาติโยมก็เกิดความเชื่อมั่นเลื่อมใสศรัทธาในตัวพระเทพสิทธิอาจารย์จนที่สุดก็พากันมาร่วมเป็นเครือข่ายในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมโดยไม่ต้องมีการจัดตั้งหรือบีบบังคับ แต่เป็นการเกิดขึ้นโดยความสมัครใจแทบทั้งสิ้น

4. โอกาสในการประสานความร่วมมือของเครือข่ายของพระเทพสิทธิอาจารย์ (น้อย ญาณวฑฺฒโธ)

พระเทพสิทธิอาจารย์ท่านจะมีโอกาสเวลาในการสร้างเครือข่ายที่ชัดเจนคือท่านเป็นพระเถระที่สังคมจังหวัดมหาสารคามให้ความเคารพนับถือ ท่านจึงมีโอกาสไปในสถานที่ต่างๆ ทั้งงานในส่วนราชการที่เป็นทางการ ที่มีโอกาสได้พบข้าราชการระดับผู้บริหาร ที่มีหน้าที่ต่างๆสามารถช่วยเหลืออำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมต่างๆของท่านเอง ท่านจะเอาช่วงเวลานั้นพูดจาหรือขอความอนุเคราะห์จากหน่วยงานราชการ ในส่วนของงานที่เป็นกิจนิมนต์ของเอกชนและญาติโยมไม่ว่าจะเป็นงานมงคลหรืองานอวมงคล ท่านใช้เวลาในช่วงแสดงธรรมได้บอกบุญทั้งที่เป็นการสร้าง เชิญชวนให้มาทำกิจกรรมเพื่อสังคมร่วมกัน จะเห็นว่าพระเทพสิทธิอาจารย์ท่านใช้ทุกช่วงเวลาในการสร้างเครือข่ายในการพัฒนาสังคม

5. การกำกับดูแลเครือข่ายของพระเทพสิทธิอาจารย์ (น้อย ญาณวฑฺฒโธ)

เครือข่ายของพระเทพสิทธิอาจารย์ มีการกำกับดูแลซึ่งกันและกัน โดยเป็นทั้ง แบบทางการ คือ พระสงฆ์ที่เป็นผู้ได้บังคับบัญชาซึ่งถือว่าเป็นเจ้าพนักงานและที่เป็นส่วนราชการการนั้นจะมีการทำงานประสานในระบบโดยที่มีการร่วมกันที่อาศัยระบบที่ราชการการมีทำประโยชน์ต่อสังคมจะประสานกัน

ลักษณะทางเอกสารราช เครื่องมือเครื่องจักร หรือบุคลากรที่เป็นแรงงานก็ดี ต่างฝ่ายต่างทำหน้าที่เพื่อการพัฒนาสังคมแบบพึ่งพาอาศัยกัน แบบไม่เป็นทางการ คือ ส่วนที่เป็นกลุ่มเอกชน และญาติโยม โดยกลุ่มนี้จะมีความเป็นกันเองเพราะต่างมีความต้องการในการทำบุญเป็นพื้นฐานเดิมมาก่อน ความเป็นลูกศิษย์ กลุ่มนี้จะไม่หวังผลประโยชน์ใดๆ แต่มีความต้องการที่จะหาโอกาสในการเพื่อสร้างทานบารมี จนกลายเป็นญาติธรรมมีการช่วยเหลือกันตามโอกาส

6. วัตถุประสงค์ในการรวมตัวของเครือข่ายของพระเทพสิทธิอาจารย์ (น้อย ญาณวฑฺฒโธ)

วัตถุประสงค์ในการรวมตัวของเครือข่ายของพระเทพสิทธิอาจารย์ นั้นเพื่อเป็นการการมาร่วมกัน สืบทอดพระพุทธศาสนาในฐานะที่เป็นพุทธศาสนิกชนโดยมีพระเทพสิทธิอาจารย์เป็นศูนย์รวมใจของญาติโยมในจังหวัดมหาสารคาม และเพื่อมาเป็นส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมในด้านต่างๆ คือ การศาสนศึกษา โดยมุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนธรรมศึกษาเป็นการสืบทอดพระพุทธศาสนาไปในตัว ด้านการเผยแผ่พระพุทธศาสนา นำหลักธรรมอันเป็นหลักปฏิบัติลงสู่ชุมชนเพื่อการดำรงชีวิตที่มั่นคง ด้านการสาธารณสุข เศรษฐกิจ ให้ความสงเคราะห์ช่วยเหลือแก่ประชาชนเมื่อประสบภัยพิบัติต่างๆ ในพื้นที่ต่างๆ รวมไปถึงผู้ยากไร้ ด้านการศึกษาสงเคราะห์ อนุเคราะห์สนับสนุนในการจัดการศึกษาแก่เด็กและเยาวชน เช่น การมอบทุนการศึกษา เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เครือข่ายสามารถมีส่วนร่วมได้และสำคัญไปกว่านั้นคือการรู้สึกเสียสละ ทั้งทรัพย์สินเงินทอง กำลังร่างกายแรงใจ สละเวลา

7. ความไว้วางใจของเครือข่ายที่มีต่อพระเทพสิทธิอาจารย์ (น้อย ญาณวฑฺฒโธ)

การที่เครือข่ายของพระเทพสิทธิอาจารย์ให้ความไว้วางใจต่อท่านและมีการร่วมมือในการพัฒนาสังคมจังหวัดมหาสารคาม เกิดจากจากจริยวัตรที่งดงามของตัวท่านเอง ความเชื่อมั่นในสิ่งที่ท่านเองกระทำสิ่งต่างๆไม่ว่าจะเป็นด้านการพระศาสนาการทำประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวมของจังหวัดมหาสารคามนั้นเป็นสิ่งเป็นหลักฐานเป็นผลงานที่ประจักษ์แก่สายตาของเครือข่ายตลอดจนญาติโยมทั่วไป ทำให้เครือข่ายเหล่านี้เกิดความเชื่อมั่นและให้ความศรัทธาในพระเดชพระคุณท่านโดยไม่ต้องบีบบังคับให้มารวมมือในการทำกิจกรรมต่างๆด้วยความสมัครใจ หลายคนก็เกิดการพูดคุยกันปากต่อจนเกิดความแพร่หลาย

อภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาเรื่องเครือข่ายในการพัฒนาสังคมบนพื้นฐานพลังศรัทธาของพระเทพสิทธิอาจารย์ (น้อย ญาณวฑฺฒโธ) ผลการศึกษานำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. กลุ่มเครือข่ายของพระเทพสิทธิอาจารย์ (น้อย ญาณวฑฺฒโธ)

พระเทพสิทธิอาจารย์ มีเครือข่ายในการบริหารการพัฒนาสังคมประกอบด้วย กลุ่มต่างๆดังนี้ กลุ่มพระสงฆ์ มี 3 กลุ่ม กลุ่มแรกคือคณะสงฆ์ที่เป็นผู้บังคับบัญชา เช่น เจ้าคณะใหญ่หนตะวันออก เจ้าคณะภาค 9 รองเจ้าคณะภาค 9 กลุ่มที่สองคือพระสงฆ์เจ้าคณะผู้ปกครองใต้บังคับบัญชา เช่น รองเจ้า

คณะจังหวัด เจ้าคณะอำเภอ เจ้าคณะตำบล เจ้าอาวาส ผู้ช่วยเจ้าอาวาส เลขานุการ กลุ่มที่สามเป็นกลุ่มของศิษยานุศิษย์ที่ท่านบวชให้ในฐานะพระอุปัชฌาย์ และพระสงฆ์ที่เคารพศรัทธาในตัวพระเทพสิทธิอาจารย์ กลุ่มข้าราชการมี ตั้งแต่ข้าราชการระดับหัวหน้าส่วนราชการตั้งแต่ผู้ว่าราชการจังหวัดถึงระดับปฏิบัติการ แต่ที่มีโดยหน้าที่จะเป็นข้าราชการสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดมหาสารคามที่ใกล้ชิดในฐานะที่เป็นหน้าที่โดยตรงกลุ่มนักการเมืองมี 2 กลุ่ม กลุ่มแรกคือนักการเมืองระดับประเทศ เช่น รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ทั้งอดีตและปัจจุบันกลุ่มที่สองคือนักการเมืองระดับท้องถิ่น เช่น นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรีทั้งเมืองและตำบล นายกองค์การบริหารส่วนตำบล และสมาชิกกลุ่มองค์กรเอกชน มี 2 กลุ่ม กลุ่มแรก คือ มูลนิธิ เช่น มูลนิธิธรรมกตัญญูพอเด็กดี กลุ่มที่สอง คือ ห้างร้าน พ่อค้า แม่ค้า เจ้าของธุรกิจต่างๆ กลุ่มนิสิต นักศึกษา นักเรียน กลุ่มของประชาชนที่เป็นอุบาสกอุบาสิกาผู้ที่เลื่อมใสกลุ่มของศิษย์ที่เป็นฆราวาสที่ท่านส่งเสริมให้ได้รับการศึกษาที่ประสบผลสำเร็จในหน้าที่การงาน ซึ่งสอดคล้องกับประเภทของเครือข่าย ของ Nirathon, N. (2000) จำแนกประเภทของเครือข่ายว่ากระทำได้ในหลายมิติ ได้แก่ (1) จำแนกตามพื้นที่ดำเนินงาน เช่น เครือข่ายระดับหมู่บ้าน ตำบล จังหวัด ภาค และระดับประเทศ (2) จำแนกตามประเภทกิจกรรมหรือประเด็นปัญหา เช่น เครือข่ายทำงานด้านเด็กและสตรี ด้านสาธารณสุข ด้านเศรษฐกิจ ด้านพัฒนาชุมชน ด้านสิทธิมนุษยชน และด้านสิ่งแวดล้อม เป็นต้น (3) จำแนกตามอาชีพหรือสถานภาพทางสังคม เช่น เครือข่ายแรงงาน เครือข่ายครูพิทักษ์สิทธิเด็ก เครือข่ายสาวตรีนักเรียน เป็นต้น

2. บทบาทของเครือข่ายของพระเทพสิทธิอาจารย์ (น้อย ญาณวฑฺฒโธ)

เครือข่ายของพระเทพสิทธิอาจารย์ แต่ละกลุ่มนั้นมีบทบาทหน้าที่แตกต่างกันออกไปตามบริบทของตัวเอง เช่น พระสงฆ์ที่เป็นเจ้าคณะผู้ปกครองที่เป็นผู้บังคับบัญชาของพระเทพสิทธิอาจารย์ ก็จะมีหน้าที่ในการให้คำปรึกษาและสนับสนุนทั้งทุนทรัพย์ในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม พระสงฆ์ที่เป็นเจ้าคณะผู้ปกครองที่เป็นผู้บังคับบัญชาก็ทำหน้าที่สนองงานให้การทำงานเพื่อประโยชน์ของสังคมโดยการมีส่วนร่วมในการคิด การวางแผน และร่วมมือดำเนินการต่างๆ กลุ่มที่เป็นข้าราชการทั้งฝ่ายปกครองฝ่ายนักการเมืองมีหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกในส่วนของเอกสาร งบประมาณ แรงงาน เครื่องมือ เครื่องจักร หรือติดต่อประสานงานกับหน่วยงานองค์กรต่างๆ เพื่อให้เกิดความถูกต้องและรวดเร็ว ในส่วนของเอกชนก็จะมีบทบาทในเรื่องการร่วมในด้านของทุนทรัพย์ที่มีใช้เป็นงบประมาณในการก่อสร้างต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของการก่อสร้างในศาสนาในการก่อสร้างเสนาสนะ ในวัด หรือการก่อสร้างต่อสังคม เช่น โรงเรียน โรงพยาบาล สนามกีฬา เป็นต้น ส่วนประชาชนทั้งที่เป็นอุบาสก อุบาสิกา นี้ถือว่าเป็นกำลังสำคัญที่มีบทบาทในการพัฒนาสังคมอย่างยิ่ง เพราะกลุ่มเหล่านี้เป็นผู้ที่ใกล้ชิดพระเทพสิทธิอาจารย์เป็นเจ้าของสังคมได้ร่วมมือ ร่วมแรงกายร่วมใจ สละทั้งทุนทรัพย์ ในการพัฒนาสังคม และอุปถัมภ์คำชูทั้งท่านและพระพุทธศาสนา กลุ่มของเยาวชน นักเรียน นิสิต นักศึกษา ถือว่าเป็นกลุ่มที่มีบทบาทที่จะช่วยเป็นแรงที่

จะต้องเป็นสืบทอดเจตนารักขาส่งที่พระเทพสิทธิธำมรงค์ได้สร้างไว้ต่อสังคมซึ่งสอดคล้องกับประเภทของ
เครือข่ายของ Wiset, S. (2003) ได้แบ่งประเภทเครือข่ายเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่

1.) เครือข่ายที่แบ่งตามลักษณะการเกิดของเครือข่าย ซึ่งสามารถแบ่งเป็นเครือข่ายในด้านต่าง ๆ คือ

1.1) เครือข่ายที่เกิดขึ้นจากการจัดการของภาครัฐเช่นเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านเครือข่ายอาสา
พัฒนาชุมชน เป็นต้น เครือข่ายประเภทนี้จะมีลักษณะกระบวนการทำงานและโครงสร้างค่อนข้างเป็น
ทางการ มีกฎระเบียบ และได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ

1.2) เครือข่ายที่เกิดจากการสนับสนุนจากองค์กรพัฒนาเอกชน ซึ่งจะมีการรวมกลุ่มตามปัญหา
สาธารณะที่เกิดขึ้น เช่นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ด้านทรัพยากรธรรมชาติ ด้านสุขภาพด้านเกษตรกรรม
 เป็นต้น เครือข่ายประเภทนี้ เป็นเครือข่ายที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติมีลักษณะที่ไม่เป็นทางการ มีการจัด
โครงสร้างที่ง่าย ไม่ซับซ้อน

2.) เครือข่ายที่แบ่งตามลักษณะของกิจกรรม ได้แก่ เครือข่ายที่ดำเนินการโดยยึดกิจกรรม
ที่เกิดขึ้นในแต่ละช่วงเวลาเป็นเกณฑ์ โดยรวมตัวกันเพื่อทำกิจกรรมเป็นครั้งคราว เช่น เครือข่ายการ
เรียนรู้

3. วิธีการสร้างเครือข่ายของพระเทพสิทธิธำมรงค์ (น้อย ญาณวฑฺฒโธ)

พระเทพสิทธิธำมรงค์ท่านมีการสร้างเครือข่ายในการพัฒนาสังคมโดยรูปแบบที่มีการขอความร่วมมือ
ร่วมจากคณะสงฆ์ทั้งผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาเองก็ตาม หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยไม่ได้เป็น
การบีบบังคับใดๆ ในส่วนส่วนของการข้าราชการท่านจะมีการสร้างเครือข่ายในลักษณะของการปลูก
จิตสำนึกให้ข้าราชการมีความเสียสละต่อสังคม สิ่งสำคัญอีกอย่างก็คือท่านสร้างเครือข่ายโดยที่ท่านเอง
ทำตัวเองให้เป็นแบบอย่างจนมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ต่อสายตาของสาธารณะชนแล้ว ญาติโยมก็เกิด
ความเชื่อมั่นเลื่อมใสศรัทธาในตัวพระเทพสิทธิธำมรงค์จนที่สุดก็พากันมาร่วมเป็นเครือข่ายในการทำ
กิจกรรมเพื่อสังคมโดยไม่ต้องมีการจัดตั้งหรือบีบบังคับ แต่เป็นการเกิดขึ้นโดยความสมัครใจแทบทั้งสิ้น
ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการสร้างเครือข่ายของ Kanchanaranangsinont, K. (1999) ได้เสนอแนวทาง
ในการสร้างเครือข่ายดังนี้ เชิญองค์กรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมาร่วมประชุมโดยมีหัวข้อการประชุมที่
น่าสนใจเกี่ยวกับผลประโยชน์ร่วม หรือเป้าประสงค์ที่เกี่ยวข้องกันและมอบหน้าที่ในการบริหารจัดการ
การจัดการประชุมให้กับบรรดาผู้มีส่วนได้ส่วนเสียร่วมกันรับผิดชอบ เพื่อการหาข้อตกลงร่วมกันใน
กิจกรรม ที่เป็นผลประโยชน์ร่วมกัน

4. การประสานความร่วมมือของเครือข่ายของพระเทพสิทธิธำมรงค์ (น้อย ญาณวฑฺฒโธ)

พระเทพสิทธิธำมรงค์ท่านจะมีโอกาสเวลาในการสร้างเครือข่ายที่ชัดเจนคือท่านเป็นพระเถระที่
สังคมจังหวัดมหาสารคามให้ความเคารพนับถือ ท่านจึงมีโอกาสไปในสถานที่ต่างๆ ทั้งงานในส่วนราชการ
ที่เป็นทางการ ที่มีโอกาสได้พบข้าราชการระดับผู้บริหาร ที่มีหน้าที่ต่างๆสามารถช่วยเหลืออำนวยความสะดวก
สะดวกในการจัดกิจกรรมต่างๆของท่านเอง ท่านจะเอาช่วงเวลานั้นพูดจาหรือขอความอนุเคราะห์จาก

หน่วยงานราชการ ในส่วนของงานที่เป็นกิจกรรมของเอกชนและญาติโยมไม่ว่าจะเป็นงานมงคลหรืองานอวมงคล ท่านใช้เวลาในช่วงแสดงธรรมได้บอกบุญทั้งที่เป็นการสร้าง เชิญชวนให้มาทำกิจกรรมเพื่อสังคมร่วมกัน จะเห็นว่าพระเทพสิทธิธำมรงค์ท่านใช้ทุกช่วงเวลาในการสร้างเครือข่ายในการพัฒนาสังคม ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการสร้างเครือข่ายของ Kanchanaranangsinont, K. (1999) ได้เสนอแนวทางในการสร้างเครือข่ายดังนี้ (1.) เชิญองค์กรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมาร่วมประชุมโดยมีหัวข้อการประชุมที่น่าสนใจเกี่ยวกับผลประโยชน์ร่วม หรือเป้าประสงค์ที่เกี่ยวข้องกันและมอบหน้าที่ในการบริหารจัดการ การจัดการประชุมให้กับบรรดาผู้มีส่วนได้ส่วนเสียร่วมกันรับผิดชอบ เพื่อการหาข้อตกลงร่วมกันในกิจกรรม ที่เป็นผลประโยชน์ร่วมกันดังกล่าว (2.) กำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งเครือข่าย ทิศทางกิจกรรมหลัก และคุณสมบัติของสมาชิกให้ชัดเจนโดยให้สมาชิกส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในกระบวนการกำหนดด้วยเพื่อป้องกันการครอบงำจากกลุ่มคนบางกลุ่ม ทั้งนี้ควรมีการทบทวนสิ่งที่ได้กำหนดไว้เป็นระยะ ๆ เพื่อปรับให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของสังคมและความต้องการของสมาชิกในเครือข่าย

5. การกำกับดูแลเครือข่ายของพระเทพสิทธิธำมรงค์ (น้อย ญาณวฑฺฒโธ)

เครือข่ายของพระเทพสิทธิธำมรงค์ มีการกำกับดูแลซึ่งกันและกัน โดยเป็นทั้ง แบบทางการ คือ พระสงฆ์ที่เป็นผู้ได้บังคับบัญชาซึ่งถือว่าเป็นเจ้าพนักงานและที่เป็นส่วนราชการการนั้นจะมีการทำงานประสานในระบบโดยที่มีการร่วมกันที่อาศัยระบบที่ราชการการมีทำประโยชน์ต่อสังคมจะประสานกัน ลักษณะทางเอกสารราช เครื่องมือเครื่องจักร หรือบุคลากรที่เป็นแรงงานก็ดี ต่างฝ่ายต่างทำหน้าที่เพื่อการพัฒนาสังคมแบบพึ่งพาอาศัยกัน แบบไม่เป็นทางการ คือ ส่วนที่เป็นกลุ่มเอกชน และญาติโยม โดยกลุ่มนี้จะมีความเป็นกันเองเพราะต่างมีความต้องการในการทำบุญเป็นพื้นฐานเดิมมาก่อน ความเป็นลูกศิษย์ กลุ่มนี้จะไม่หวังผลประโยชน์ใดๆ แต่มีความต้องการที่จะหาโอกาสในการเพื่อสร้างทานบารมี จนกลายเป็นญาติธรรมมีการช่วยเหลือกันตามโอกาส ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการจัดการปกครองในมิติของนโยบายสาธารณะเครือข่ายการจัดการปกครอง (governance network) ของ Sorensen and Torfing (2005) เครือข่ายการจัดการปกครองเป็นส่วนย่อยของกลไกการจัดการปกครองในภาพใหญ่ แต่ขณะเดียวกันก็เป็นเครือข่ายนโยบายประเภทหนึ่งด้วย ในแง่นี้ เครือข่ายการจัดการปกครองจึงมีลักษณะของการกำกับดูแลตนเอง (self-regulating) กล่าวคือ มีการสร้างกรอบกติกาของตนเองขึ้นมาในกลุ่ม กรอบกติกานี้ทำขึ้นโดยดูจากความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม มีการพิจารณาถึงทรัพยากร ศักยภาพของกลุ่ม ที่มีได้จำกัดอยู่ที่กฎกติกาของการจัดการปกครองที่รัฐหรือตลาดเป็นตัวนำ การสร้างกฎกติกาของตนเองขึ้นมาที่มีความจำเป็นเพื่อให้เครือข่ายสามารถเปลี่ยนผ่านจากการมีความสัมพันธ์แนวตั้งมาเป็นแนวนอน

6. วัตถุประสงค์ในการรวมตัวของเครือข่ายของพระเทพสิทธิธำมรงค์ (น้อย ญาณวฑฺฒโธ)

วัตถุประสงค์ในการรวมตัวของเครือข่ายของพระเทพสิทธิธำมรงค์ นั้นเพื่อเป็นการการมาร่วมกัน สืบทอดพระพุทธศาสนาในฐานะที่เป็นพุทธศาสนิกชนโดยมีพระเทพสิทธิธำมรงค์เป็นศูนย์กลางของญาติ

.....

โยมในจังหวัดมหาสารคาม และเพื่อมาเป็นส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมในด้านต่างๆ คือ การศาสนศึกษา โดยมุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนธรรมศึกษาเป็นการสืบทอดพระพุทธศาสนาไปในตัว ด้านการเผยแพร่พระพุทธศาสนา นำหลักธรรมอันเป็นหลักปฏิบัติลงสู่ชุมชนเพื่อการดำรงชีวิตที่มั่นคง ด้านการสาธารณสุข สงเคราะห์ ให้ความสงเคราะห์ช่วยเหลือแก่ประชาชนเมื่อประสบภัยพิบัติต่างๆ ในพื้นที่ต่างๆ รวมไปถึงผู้ยากไร้ ด้านการศึกษาสงเคราะห์ อนุเคราะห์สนับสนุนในการจัดการศึกษาแก่เด็กและเยาวชน เช่น การมอบทุนการศึกษา เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เครือข่ายสามารถมีส่วนร่วมได้และสำคัญไปกว่านั้นคือการรู้สึกเสียสละ ทั้งทรัพย์สินเงินทอง กำลังร่างกายแรงใจ สละเวลา ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดการจัดการปกครองในมิติของนโยบายสาธารณะเครือข่ายการจัดการปกครอง (governance network) ของ Sorensen and Torfing (2005) เครือข่ายการจัดการปกครองได้ข้ามผ่านรัฐ ตลาด และภาคประชาสังคมไปแล้ว นักวิชาการอย่างเช่น Sorensen and Torfing จึงพยายามอธิบายให้เห็นว่าเครือข่ายการจัดการปกครองเป็นส่วนย่อยของกลไกการจัดการปกครองในภาพใหญ่ แต่ขณะเดียวกันก็เป็นเครือข่ายนโยบายประเภทหนึ่งด้วย ในแง่นี้ เครือข่ายการจัดการปกครองจึงมีวัตถุประสงค์ไปสู่เป้าหมายเพื่อสาธารณะภายในนโยบายด้านนั้นๆ เครือข่ายที่มีได้มุ่งไปสู่เป้าหมายเพื่อสาธารณะ (เช่นทำเพื่อผลประโยชน์ของกลุ่มตนเท่านั้น) ไม่อาจนับเป็นเครือข่ายการจัดการปกครอง และสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับเครือข่ายของ Charoenwongsak, K. (2000) กล่าวว่า เครือข่าย หมายถึง การที่ปัจเจก บุคคล องค์กร หน่วยงาน หรือสถาบันใด ๆ ได้ตกลงที่จะประสานเชื่อมโยงเข้าหากัน ภายใต้วัตถุประสงค์หรือข้อตกลงอย่างใดอย่างหนึ่งร่วมกันอย่างเป็นระบบ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ

7. ความไว้วางใจของเครือข่ายที่มีต่อพระเทพสิทธิอาจารย์ (น้อย ญาณวฑฺฒโธ)

การที่เครือข่ายของพระเทพสิทธิอาจารย์ให้ความไว้วางใจต่อท่านและมีการร่วมมือในการพัฒนาสังคมจังหวัดมหาสารคาม เกิดจากจากจริยวัตรที่งดงามของตัวท่านเอง ความเชื่อมั่นในสิ่งที่ท่านเองกระทำการสิ่งต่างๆไม่ว่าจะเป็นด้านการพระศาสนาการทำประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวมของจังหวัดมหาสารคามนั้นเป็นสิ่งเป็นหลักฐานเป็นผลงานที่ประจักษ์แก่สายตาของเครือข่ายตลอดจนญาติโยมทั่วไป ทำให้เครือข่ายเหล่านี้เกิดความเชื่อมั่นและให้ความศรัทธาในพระเดชพระคุณท่านโดยไม่ต้องบีบบังคับให้มารวมมือในการทำกิจกรรมต่างๆด้วยความสมัครใจ หลายคนก็เกิดการพูดคุยกันปากต่อจนเกิดความแพร่หลาย

โดยสรุป การบริหารการพัฒนาสังคมของพระเทพสิทธิอาจารย์ (น้อย ญาณวฑฺฒโธ) ในจังหวัดมหาสารคามบนพื้นฐานพลังศรัทธา ได้อาศัยพลังศรัทธาในตัวพระเทพสิทธิอาจารย์ของกลุ่มบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาสังคม คือ 1) กลุ่มเครือข่ายของพระเทพสิทธิอาจารย์ 2) บทบาทของเครือข่ายของพระเทพสิทธิอาจารย์ 3) วิธีการสร้างเครือข่ายของพระเทพสิทธิอาจารย์ 4) การประสานความร่วมมือของเครือข่ายของพระเทพสิทธิอาจารย์ 5) การกำกับดูแลเครือข่ายของพระเทพสิทธิอาจารย์

6) วัตถุประสงค์ในการรวมตัวของเครือข่ายของพระเทพสิทธิอาจารย์ และ 7) ความไว้วางใจของเครือข่ายที่มีต่อพระเทพสิทธิอาจารย์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 การพัฒนาสังคมของพระเทพสิทธิอาจารย์ อาศัยกลุ่มเครือข่ายเป็นตัวกลางในการสร้างความสำเร็จในการพัฒนา โดยกลุ่มเครือข่ายต่างๆก็เกิดจากความศรัทธาข้อวัตรปฏิบัติของพระเทพสิทธิอาจารย์

2. ข้อเสนอแนะในกาทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 กลุ่มเครือข่ายที่เข้ามาในการพัฒนาสังคมมีผลประโยชน์ต่างตอบแทนใดๆหรือไม่ถึงเข้ามาช่วยพัฒนาสังคม

References

- Charoenwongsak, K. (2000). *Network Management : Key Strategies for the Success of Education Reform*. Bangkok : Success Media.
- Kanchanaranangsinont, K. (1999). *Building a network for development*. Bangkok : Department of Community Development Ministry of Interior.
- Lapthananon, P. (2006). *Social change process and the change in development role of monks, developers in the Northeastern region : a research report*. Bangkok : Chulalongkorn University.
- Nirathon, N. (2000). *Building a working network: some considerations*. Bangkok :Thammasat University.
- Onhadpor, P. (2008). *A Study of the Role of Monks in Social Development : A Case Study of Phrarajphiphatphon (Chuchat Kantawanno), Abbot of Tha Sai Temple. Tha Thong Mai Subdistrict Kanchanadit District Surat Thani Province*. Nakhon Si Thammarat : Nakhon Si Thammarat Rajabhat University.
- Phra Dhammapitaka. (1996). *Buddhist dictionary. Vocabulary edition*. Bangkok : Sahathhammak Printing Press.
- Phra Dhammapitaka. (1997). *Ethical development*. (5thed). Bangkok : Buddhadhamma Publishing House.

Wiset, S. (2003). *Network Organizations in Phayao Province,*” in a research report on the *Cooperation Project between the People's Sector Network and the National Economic and Social Advisory Council*. Bangkok: Tula Printing Press.